Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ad p̄uaricationē impulsus demonstra
ret. P̄ma d̄s hōinē ad erpiendā obedi
entiā mandato informans multa ēcessit
⁊ pauca phibuit. ut ipsa obedientia ēt
libera ⁊ q̄ phibuit ærid ēcopotē phibuit.
quā p̄cepit ut obedientia ipsa ēt pu
ra. De omī in q̄d ligno paradisi comede
de ligno aū scientię boni ⁊ mali neco
medas. ut sciret p̄ infirmitatē sensū
humani p̄fessionē ēsolarēt. ne forte
postea ad phibitionē trahēt. Si q̄ homo
in hac obedientia p̄stitisset p̄ tēp̄ diffini
tū adeo ad illud bonū q̄d ei in ęternū p̄para
tū fuerat sine moritus dolore ēnitiri de
buisset cū omī plenitudine p̄ ipsū subsequente
in ēsortio beatorū angelorū ut ęterni sine
fine uiuerent. De loco in q̄ positus ē p̄

xxviii. Plantauerat aū dn̄s d̄s hō.
d̄s sicē diē septima paradisū uoluptatis
a p̄ncipio. in q̄ posuit hōinē q̄m formaue
rat. Qualis aū paradisus fuerit ū homo
p̄bandus ⁊ exercendus ponitē subsequēs
septima ⁊ diē. P̄dicitq; dn̄s d̄s de humo
omē lignū pulchrū uisu ⁊ aduescendū
suauē lignū ⁊ uitę in medio paradisi.
lignūq; scientię boni ⁊ mali. ⁊ fluuius
egrediebatē de loco uoluptatis ad irri
gandū paradisū. q̄ inde diuidit̄ in iiii.
capita. Patet q̄ q̄ uitę amenitatis locē ille
fuit in quo natā hōinis adhuc a corrup
tione aliena fouere ac nutrire debuit.
q̄ fontib̄ ac fluminib̄ irriguus. arboribus
oigenis frondosus ⁊ nemorosus. fructu
tā pulchro ad uidendū. quā suauis ad
uescendū refert p̄dicat̄ xxviii.

Vbi in ēcta dl dona De ligno uitę
ad iocunditatē uitę humanę p̄para
ta ⁊ illud mirandū cōmemorat̄. qd̄
lignū ibi uitę ē dicit̄ cui ūtus tā mi
rabilis ē p̄hibet̄. ut ēis tēporib̄ supui
uētā corporalē in homine quā ipse hō
ille uiuerē ñ solū a morte ß a bonū ⁊
defectu illesā custodire potuisset.

xxx. De ligno scię boni ⁊ mali.
lignū ⁊ scientię boni ⁊ mali ibi
fuisse narrat̄. q d̄ñ similit̄ q̄ ęterna
tura sua scientiā boni ⁊ mali hōini da
re potuit. Quē admodū lignū uitę
uitā in hōine corporalē ęternatura sua
⁊ ūtute ⁊ indita adoperatur ostiuare
ß id ēcotīn lignū scientię boni ⁊ mali
dicit̄. q ad p̄bandā hōis obedientiā si
ue in obedientiā erpiendā p̄bat̄. Tam
enī q̄dā bona q̄ nec dū homo p̄erpien
tiā cognouāt. ⁊ eam similit̄ q̄dā ma
la quę nec dū hō p̄erpientiā nesciebat.
Et p̄ositū ē q̄si medio lignū scię
boni ⁊ mali. ut p illud homo ut obedi
endo ad bona gustanda. ⁊ cognoscenda
ēnitiret. ⁊ ñ obediendo ad mala facien
da ⁊ p̄cipienda p̄ungeret. Sic g in
loco isto siue boni siue mali cognos
cendi occasionē accipere debuit. ñ tīn
ęternatura lignū ḡ hōini ē se dare
ñ potuit. ß q ēo ut obediendo boni.
ut ñ obediendo mali p debita remu
neratione occasionē accepit. Sū
alit̄ uerī huī nōis intēptari uoluien
mus. dicē potīm. q ad ā peccatū
bonū ⁊ malū scīuit. bonū q ⁊ p̄ scien
tiā ⁊ p̄erpientiā malū ū p̄ sola scien
tiā. Postquā aū lignū uitę tetigit.
malū ⁊ iā p̄erpientiā cognoscere cep.
atq; erpientiā ipsī mali bonū q; quā
stricte fuerat tenendū cognouī. Sic
g lignū istud p̄ uitē obedientię ut
p inobedientię culpā p dē aut nocē
hōi potuit. Quantū aū spectabat ad
natura ipsī tale fuisse ēdr. ut siue edēt.
siue ñ edēt hō fructu ēi ñ ledēt.